

Frifindelse finder Sted, naar Overanklageren ikke er paataleberettiget, naar Afgørelsen frafaldes, naar Strafskylden er forældet, samt naar Tiltalte ikke findes skyldig.

Retten kan ikke domfælde for noget Forhold, der ikke omfattes af Tiltalen.

Derimod er Retten ikke udelukket fra at henføre det paatalte Forhold under anden Strafbestemmelse end den, Overanklageren har paastaaet anvendt, eller fra afvige fra Tiltalen med Hensyn til de med Forbrydelsen forbundne Biomstændigheder (d. Sted o. desl.), alt under Betingelse af, at det med Sikkerhed skønnes, at Tiltalte, saaa under Forudsætning af saadan Afvigelse fra Tiltalen, har haft fyldestgørende Adgang til Forsvar. Finder Retten, at dette ikke er Tilfældet, eller nærer den Tvivl i saaa Henseende, skal den, forinden dens afvigende Bedømmelse lægges til Grund for Domfældelsen, give Parterne Lejlighed til at udtale sig og efter Omstændighederne tilstaa den Varetagelse af Forsvaret fornødne Udsættelse.

§ 909.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Forhold paa disse er erklæret skyldig, afsiger den Frifindelsesdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mindre Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gerningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der saaledes bliver Spørgsmaal om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Nævningeerklæringen intet har afgjort, bliver de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmaal først at forelægge Nævningerne.

§ 910.

I Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf kommer foranstaaende Regler til Anvendelse med de fornødne Tilfælde og Tilfælde. I Stedet for Spørgsmaal til Nævningerne om Tiltaltes Skyld rettes Spørgsmaal paa, om Tiltalte efter det oplyste er berettiget til Erstatning. Kun hvis mindst 8 Nævninger er enige om, at der tilkommer Tiltalte Erstatning, vil der være at tilkende ham Erstatning. Retten bestemmer Størrelsen af det Beløb, der vil være at tilkende Tiltalte.

§ 911.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet paa Nævningernes Erklæring, indskrænker sig Begrunderne sig til den fornødne Henviisning til denne. I øvrigt skal, saafremt Tiltalte frifindes, de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle, eller de Strafbestemmelser, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Strafbestemmelser anføres. Domfældes Tiltalte, skal de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse.

Kapitel 78.

Bestemmelser om Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, hvori Nævninger ikke medvirker.

§ 912.

Tiltale rejses ved et af Overanklageren udfærdiget og underskrevet Anklageskrift, som skal indeholde de i § 831, 1ste Stykke, omhandlede Angivelser samt Bemærkning om, at Domsbehandlingen ikke skal foregaa for Nævninger.